

Nr 813

Av herr Nordgren, om åtgärder för att motverka mörkerolyckor.

Antalet bilar på våra vägar ökar år från år, och trafikdöden kräver allt fler och fler offer. Under år 1966 skadades över 19 000 personer och 1 060 personer dödades i trafiken. Detta förhållande gör det ytterst angeläget att trafiksäkerheten — forsknings- och försöksverksamheten — ägnas all den uppmärksamhet som är möjlig. Betydande anslag beviljas årligen för åtgärder och forskning på detta område. De problem man har att brottas med är emellertid stora och det tar tydligen lång tid innan forskningsresultaten kan omsättas i praktisk handling. Riskerna, olyckstillfällena och olyckorna fortsätter att öka. De s. k. mörkerolyckorna och "mörkerdöden" utgör en stor procent av de inträffade olyckorna.

Mot denna bakgrund och med över 30-årig erfarenhet av bilkörning, huvudsakligen på de norrländska vägarna och i mycket stor utsträckning under kvälls- och nattetid, synes det mig i hög grad angeläget att ur den allmänna trafiksäkerhetsforskningen "bryta ut" frågan om de s. k. mörkerolyckorna, mörkerdöden, och söka vidtaga snabba åtgärder inom detta område.

Vid möte med bil i mörker mörklägges i samma ögonblick som de mötande bilarna bländar större delen av den sida av vägbanan som den mötande bilen färdas på. Möjligheten att i tid upptäcka människor, djur eller föremål på vägbanan försvåras avsevärt och allvarliga risker för olyckor inträder.

Med den tekniska utrustning inte minst på det elektriska området som våra bilar nu är utrustade med synes det mig — och många chaufförer och bilägare, som jag talat med — möjligt att i viss mån motverka ovannämnda mörkläggning av resp. vägbana genom att bilarna försågs med en mindre strålkastare som riktades vinkelrätt eller något snett bakåt från fordonets sida. Om detta ljus kopplas på samtidigt som bländningen sker skulle det lysa upp den mörklagda vägbanan och vederbörande bilförare skulle lättare upptäcka ev. hinder å vägbanan. Med tanke på att många av bilarna har ett flertal strålkastare riktade rakt fram torde det inte vara vare sig någon svårighet eller förenat med några större kostnader att montera en sådan belysning vilken då automatiskt skulle tändas samtidigt som bländning sker.

En annan möjlighet är att gående och även cyklande personer i avsevärt större utsträckning än för närvarande använder sig av reflexband. Andra åtgärder torde också finnas för att motverka mörkerolyckorna. En effektivisering av forsknings- och försöksverksamheten å detta område är med tanke på de många mörkerolyckorna ytterst angelägen.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte överväga åtgärder om effektivisering av försöksverksamheten på detta område och med stöd av uppnådda resultat utfärda erforderliga föreskrifter i syfte att minska mörkerolyckorna.

Stockholm den 26 januari 1967

Hans Nordgren (h)
